

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת סנהדרין

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאורייתא = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיו.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך
נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות
תש"ס

כתובת להערות :
גפ"ת, רח' חזון איש 36
פעיה"ק ירושלים תובכ"א
טל : 571-2016 (02)

פ"ט ואלו הן הנשרפין

גמ' עה. - עח.

נשרפין: בת כהן,

חמותו ואם חמותו/חמיו (לרבא לר"ע רך בחיי אשתו [אתה] - שתיהן) אבל לאחר מיתה רק איסורא [לרש"י - ארור - חותנתו] (ור' ישמעאל ולאביי לדברי הכל [שתיהן = אם חמותו] חולקין) בתו מאנוסתו [אביי - כבת בתו (רש"י - אינו עונש מן הדין דבת בתו אתיא מקורבת בתו), ר' יצחק בן אבדימי - הנה הנה מאשתו, אבוב דר' אבין - ובת איש כהן (רש"י - כי תחל לזנות את אביה)], בת אשתו - ובת בתם/בנם [זימה זימה מאזהרה]

{ להזנותה - משיא בתו לזקן, משהה בתו בוגרת; למען ספות הרוה - בתו לזקן, אשה לקטן, אבידה לכותי; שלום אהלך - אוהב אשתו כגופו ומכבדה יותר מגופו, מדריך בניו בדרך ישרה ומשיאן סמוך לפירקן; וה' יענה - אוהב שכיניו, מקרב קרוביו, נושא בת אחותו, מלוה בשעת דוחקו }

סייף: רוצח [עי' נב:], עיר הנידחת [לפי חרב]

רוצח - שיעור בברזל במיכרז בכל שהוא [לרש"י - תוחב בושט או בלב] [לא כ' יד] (רש"י - אבל דרך הכאה בעי מלא אחיזה)

כבש אדם לתוך מים/אור חייב [אן באיבה], בהמתו - לרבינא חייב [ק"ו לנזקין דחייב אאונס] לרב אחא בר רב פטור [רוצח הוא - ולא נזקין, רש"י - גרמא]

רבא - כפתו ומת ברעב, סוף החמה/צינה לבא, לרב אשי לפני יתושין (אחרים באים) (ורבא חולק), כפה עליו גיגית, פרע עליו מעזיבה - פטור (רש"י - מדיני אדם) [לרש"י - אין ההורג מזומן] לר' זירא חייב [ההבל מתחיל מיד]

כפתו בפני ארי פטור [לרש"י - ממ"נ א"א להנצל]

אם בשעת זריקה יש לו הצלה (רב אשי - אפי' נזדמן אח"כ) - פטור אפי' ההורג סילקו אח"כ

זרק צרור בכותל וחזרה חייב [כחון] (לל"ב דרש"י - אא"כ ניחא לי' דתלך יותר רחוק (כדור - יותר מד"א))

ר"פ - כפתו ושקל בידקא דמיא - בכח ראשון (רש"י - מיד נפלו עליו) חייב [גירי דילי'], בכח שני פטור [גרמא]

זרק צרור למעלה ונפל רחוק לצדדין חייב [כחו כחוש], בנפל נוכחה פטור

הכהו י' בנ"א (כדי להמית) -

ת"ק - פטורין אפי' זאח"ז [יכה כל נפש, כטריפה] אבל לא בהכה גוסס בידי שמים, ריב"ב - האחרון חייב [כל דהו נפש, כגוסס בידי שמים] חוץ מכבר טריפה

טריפה שהרג בפני ב"ד חייב [ובערת הרע], שלא בפני ב"ד פטור [א"א להזימם], העיד והוזם - רב אשי - לא נהרג [אינו בזוממי זוממין], רבא - נהרג [רש"י - ע"ז חידוש הוא - אפי' א"א להזימה]

רובע טריפה חייב [משום הנאה]

שור של אדם טריפה שהרג - פטור [היקש השור יסקל - כשגם בעליו יומת], שור טריפה שהרג - לרבא חייב, לרב אשי פטור [היקש]

בנחש - שיסה עליו פטור, השיך - לר"י חייב (ונחש פטור) [ארס בין שיניו], לחכמים פטור (ונחש בסקילה) [מעצמו מקיא (רש"י - גרמא)]

רש"י עו: - עח.

מחזיר אבידה לגוי = ספות (מחבר ומשוה) רוה (גוים שביעים) את הצמאה (ישראל שצמאה ותאיבה ליראת יוצרה ולקיים מצותיו)

לכו"ע הכהו בב"א פטור [איש כי יכה ולא שנים]

גמ' עח : - פא.

אמרוהו למיתה והיקל ואמרוהו לחיים ומת - לחכמים חייב,
לר' נחמי' פטור [ונקה המכה, ולא ימות - אם יקום יתירא] ומשלם ה' דברים כשעת הכאה

אמרוהו לחיים אין חוזרים ואומדים למיתה [יצא מב"ד זכאי [לג: - צדיק אל תהרוג]]
ואפי' מת משלם ה' דברים

צריך שיתכוין להכות ישראל בן קיימא, למכת מיתה ושיכנו מכת מיתה [רש"י - בלא"ה התראת ספק]
נתכוין לזה והרג זה - ר"ש - פטור ממיתה עד שיאמר לפלוני אני מתכוין והורגו [וארב לו], וחייב ממון
(דמי הנהרג) כרבי [ונתתה נפש תחת נפש - ג"ש נתינה מדמי ולדות], ולתד"ב חזקי' פטור מכל
[היקש מכה אדם ומכה בכמה - אינו מתכוין כמתכוין]
רבנן - חייב [אסון - נפש תחת נפש, רש"י - התראת ודאי על בן ברית, (וארב - לט' ישראלים וכותי א' -
כל קבוע כמחצה ופטור דספק נפשות להקל)]

שמואל - רוצח שלא נגמר דינו שנתערב ברוצחים שנגמר דינו -
רבנן - כולן פטורין [גמר דין דוקא בפניו (רש"י - מכירין)]
ר"י - כונסין כולם לכיפה (רש"י - ומאכילן שעורים) [רוצחין נינהו]
ר"ל - לכו"ע פטורים [לא נגמר דינו = ראי' לזכות] ומח' בשוורין
לרבא מח' בשור שנגמר דינו שנתערב בכשרים - לרבנן וראבר"ש כולם בסקילה [כולם אסירי בהנאה]
לר"י - כונסין לכיפה (רש"י - רעב) [רש"י - שלא להטריח ב"ד]
לר"ל - נינידו וכל דפריש מרובא פריש (חוץ מנתערב בקדשים [אטו י' כהנים בב"א, דמסקי מקבוע
למזבח])

רבא עובר בשור נוגחת אסור (רש"י - גומרין דינה) [גם וולדה נגח]
נתעברה (רש"י - והוכר) בין נגיחה לגמר דין - אסור [ירך אמו] אא"כ נולד לפני גמר דין
נתעברה אחר גמר דין אסור חוץ ממ"ד זו"ז גורם מותר

נסקלין בנשרפין וכו' נידון בקלה אפי' כנגד רוב [כמ"ד התראה לחמור הוי לקל, כת"ק דהתרו סתם
מספיק [כמקושש] (ור"י חולק [רש"י - יומת המת - שיתיר עצמו לאותה מיתה])]

נידון לקלה ואח"כ עבר עבירה חמורה - נידון בחמורה
{ שבחו דיחזקאל, צדיק הוא (באחת מאלה) חיה יחיה }
לר' יוסי אין איסור חל על איסור - ונידון בראשון, ובאיסור מוסיף נידון בחמורה (לת"ק תמיד בחמורה)

גמ' פא : - פד.

לקה ושנה באותו חיוב כריתות - מכניסין לכיפה (מלא קומתו - לחם צר - שעורים - מתבקעת) [הפקיר
עצמו - מקריבין לו למיתתו (רש"י - הללמ"ס)]
למשנתנו - בשלישית [כרשב"ג - ג' עבירות (התראות) מחזיקות - לברייא - אפי' לא התיר עצמו
למלקות]

אבא שאול - ברביעית [בעי התראה לכיפה אחרי שהוחזק רשע]

רוצח בעדים מיוחדת (לא ראו ביחד), שלא בהתראה, איתכחוש בבדיקות ולא בחקירות - מכניסין
לכיפה

קנאין פוגעין: גונב כלי שרת, מקלל כלפי מעלה בקוסם (יכה קוסם), בועל ארמית בשעת מעשה (ואין
מורין והוי רודף (הרגו הבעל פטור)), כהן ששימש בטומאה (פרחי פוצעין מוחו) [הללמ"ס]

{ בגדה יהודה ותועבה נעשתה וכו'; הבא על הכותית כמתחתן בע"ז; גולגולת של יהויקים - זאת ועוד
אחרת; מעשה זמרי ופנחס, ו' ניסים לפנחס, ה' שמות לזמרי }

ב"ד של חשמונאים גזרו - בא אכותית נענש משום נדה, שפחה, גויה, לרב דימי - אשת איש, לרבין -
זונה

אין חיוב מיתה בעבודה שאינה תמה בחוץ, זב, כהן טמא, מחוסר בגדים, אינו רחוק

מיתה בידי שמים: אוכל טבל [אשר ירימו - בעתיד וחילול חילול מתרומה], תרומה טהורה ע"י כהן
טמא [ושמרו את משמרתו וכו' כי יחללוהו (ולא במחוללת)],

ע"י זר (ורב חולק - רק לוקה), עבודה ע"י זר כר' ישמעאל [ג"ש לשרופים דקרח] (לר"ע
בסקילה ולריב"נ ולר"ש אליבא דר"ע בחנק [ג"ש לנביא מדיח]), טמא, טבול יום, מחוסר
בגדים, מחוסר כפרה [וטהרה], אינו רחוק, שתויי יין, פרועי ראש [היקש ליין], לרבי בע"מ
[כטמא] והזיד במעילה [חטא חטא מתרומה],
אבל רק אזהרה לערל אונן יושב, לחכמים בע"מ [בן] ומעילה [בו ממעט, רש"י - וג"ש לאזהרה]

דבר הבא מן הכלל אין דנין בג"ש

רש"י פד.

ערל ששימש אזהרה מדברי קבלה ואינו לוקה